

EIX 1

Sistema educatiu

Què hem après del sistema educatiu català?

“A Catalunya, des del 2008, han augmentat els alumnes que obtenen l’ESO, els joves de 20 a 24 anys que assoleixen estudis secundaris postobligatoris i els joves que als 20 anys continuen al sistema. El professorat està essent un actor clau en aquesta millora, tot i tenir més hores de docència, classes amb ràtios en ocasions més elevades i salaris més baixos.”

Miquel Martínez (CATEDRÀTIC DE TEORIA DE L'EDUCACIÓ I MEMBRE DEL GREM-UB) ➡

famílies # equitat # política educativa

RECERCA

17

Com podem millorar l’eficàcia del nostre sistema educatiu?

Projecte:

Anuari de l’estat de l’educació a Catalunya 2013

Anàlisi de l’evolució de l’educació al nostre país i les seves principals cruïlles i tendències. L’edició del 2013 posa el focus en els indicadors sobre èxit educatiu, en l’agenda política de l’educació i en les tendències internacionals en les polítiques sobre recerca i innovació en educació.

Equip del projecte:

Marta Arànega, Anna Jolonch, Bernat Albaigés i Miquel Martínez Martín (directors/coordinadors); Miquel Àngel Alegre, Xavier Bonal, Alba Castejón, Clèlia Colombo, Amèlia Díaz, Gerard Ferrer, Eugeni Garcia, Xavier Martínez, Francesc Pedró, Ramon Plandiura, Ernest Pons, Guillem Salvans, Pau Colombo, Clèlia Todeschini, Òscar Valiente i Antoni Verger.

Què ha motivat la nostra intervenció?

Els darrers anys l’educació del nostre país s’ha vist sotmesa a importants transformacions. La crisi econòmica, les reformes estructurals i els canvis de govern a la Generalitat han estat els factors de canvi social i polític més determinants per a les institucions educatives. En aquest context, l’Anuari de l’estat de l’educació 2013 pretén donar elements que ajudin a comprendre millor tots aquests canvis.

Comparativa d’indicadors educatius a Catalunya (2008-2012)

Entre el 2010 i el 2013 el nombre d’alumnes creix en

42.455

i el de professors es redueix en

3.769

Font: Detall de la infografia “L’estat de l’educació a Catalunya. Anuari 2013”

Principals resultats:

El sistema educatiu català ha millorat els seus resultats educatius globals any rere any des del 2008. Aquesta millora de resultats del sistema educatiu no hagués estat possible sense el professorat, tot i tenir ràtios més elevades, menys personal de suport, més hores de docència i salaris més baixos.

L’abandonament educatiu prematur s’ha reduït entre els anys 2008 i 2012 9,2 punts percentuals, per sobre de la mitjana espanyola (7) i europea (2,1). Paral·lelament, el percentatge d’alumnat de 20 anys o més als cicles formatius de grau mitjà s’ha incrementat 10 punts percentuals.

Però al llarg d’aquests anys la vulnerabilitat social ha crescut, i han augmentat la taxa d’atur, el percentatge de llars amb infants sense cap membre ocupat, la taxa de risc de pobresa infantil i la ràtio de desigualtat social 80/20. Tot i això, la despesa pública en educació a Catalunya és un 25% inferior a la mitjana europea. Aquestes xifres comprometen la inversió necessària en polítiques d’equitat per assolir l’èxit educatiu.

Propostes:

En aquest context el marge de millora més gran es troba entre els alumnes socialment menys afavorits. La millora dels resultats del sistema passa per promoure polítiques d’equitat orientades a consolidar oportunitats educatives per a la població socialment més desfavorida, amb majors dificultats d’escolarització i més afectats per la crisi econòmica.

L’objectiu prioritari és mantenir la qualitat del sistema: per això cal continuar la resistència legal i pedagògica en contra de l’aplicació de la LOMCE. Així mateix, s’han de reforçar les millores estructurals del sistema educatiu i potenciar les polítiques educatives que contribueixin a la millora de la seva eficàcia i equitat.

L’any 2011 les llars catalanes pagaven

250 €

més per estudiant que les del conjunt de l’Estat

Entre els anys 2009 i 2011 el pressupost d’ensenyament s’ha reduït un

6,9%

Documents de referència:

L’estat de l’educació a Catalunya. Anuari 2013

L’estat de l’educació a Catalunya. Anuari 2013

Resum de ‘L’estat de l’educació a Catalunya. Anuari 2013’ (Miquel Martínez)